

Svaki razgovor o filozofiji pretpostavlja da već nešto znamo o tome šta je filozofija. Do takvog znanja može se doći samo uvidom u ono što nam donosi filozofska tradicija, ali kako je reč o tradiciji dugoj preko dve i po hiljade godina, jasno je da znanja koja dolaze do nas, iz najrazličitijih razloga ne mogu biti u nekom velikom međusobnom saglasju, a istovremeno, daleko su od toga da budu jednoznačna. Istorija nas uči da bitna znanja ne bivaju nikad u celosti sačuvana za buduće generacije već je zadatak svake od njih da ta znanja iznova otkriva, da ih na svoj način i iz sopstvenog iskustva uvek iznova oblikuje.

Srednjovekovna filozofija je filozofija koja se razvijala u oblastima Sredozemlja, Evrope i Bliskog istoka tokom srednjovekovnog perioda (približno od V do XV veka). Ovaj pojam obuhvata hrišćansku, islamsku i judejsku filozofiju.

Srednjovekovna filozofija se razvila iz potrebe tumačenja objavljenih verskih dogmi, s jedne strane, i pod uticajem ponovno otkrivene antičke filozofije, s druge.[1] Filozofija se u srednjem veku uglavnom smatrala „sluškinjom teologije“ (lat. ancilla theologiae), a filozofi su mahom bili teolozi i sveštenici.[1] Preovlađujuće teme srednjovekovne filozofije bile su odnos vere i razuma, predodređenja i slobode volje, dometi i ograničenja ljudske spoznaje, problem univerzalija i dokazi postojanja Boga.

Jedan od glavnih problema srednjovekovne filozofije bio je kako zadržati objavljene verske istine, a ipak usvajati i slobodno razvijati filozofsko znanje. Srednjovekovni filozofi većinom nastoje da omoguće racionalno tumačenje vere. Zadatak koji sebi zadaju je da, ostajući verni svojoj religiji, iskoriste što više antičke mudrosti u razvoju teologije.

Jedan od najznačajnijih filozofa srednjeg veka i dalekog istoka svakako je i Ibn Haldun o kome će ovde i biti reči.

---

[1] Milan Uzelac, Uvod u filozofiju

Nastanak islamske filozofije

Razvoj ljudske misli kao i stvaranje čovjeka počinju prije pisane historije. Gdje god je čovjek živio, mišljenje je bilo od njega neodvojiva osobina. Gdje god je kročio nogom, mišljenje i shvatanje je ponio sa sobom.

U šestom veku nove ere, na drugom kraju sveta, zbio se najveći događaj u istoriji. Arapsko poluostrvo bio je svedok rođenja, misije i selidbe časnog Poslanika Islama, neka su mir i blagoslovi Božiji na njega i njegovu porodicu. On je na uši svesti čovečanstva pročitao poruku Božanskog vođenja. Kao prvi korak, on je pozvao ljude da stječu znanje, i visoko je cenio čitanje, pisanje i učenje. On je zasnovao najveću civilizaciju i najnapredniju kulturu u svetu. Podsticao je svoje sledbenike da stiču znanje i mudrost od kolevke pa do groba, u najbližem ili najudaljenijem mestu na svetu (čak i u Kini), i po bilo koju cenu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com